

CL 13
EDIGSA

CLEMENTINA
ARDERIU

POEMES/AMB LA SEVA VEU

La valenta cançó fidel de CLEMENTINA ARDERIU

La poesia de Clementina Arderiu és clara, planera, imperiosament senzilla, natural.

Aquesta claredat, aquesta claror, li ve de la seva tenaç fidelitat – espontània i constantment refermada – a la vida. Per això no és, gens ni mica, d'aquelles que exclouen o voldrien excloure el misteri, la meitat obaga del món. La fosca és un altre aspecte d'un únic esplendor.

El seu amorós respecte per a la vida és més visible que mai quan la vida és cruel. Perquè hi ha l'amarguesa, però no sobrepuja el goig, el meravellament.

Clementina Arderiu no es resigna a viure. Positivament, vol la vida tal com és, o sigui de l'única manera possible. Potser no fóra inadequat de parlar, en el seu cas, d'adhesió, d'assentiment entusiasta donat al destí. És la **valentia** que admira en els altres:

L'ombra de Pere, que valenta!

La poesia també és vida. Respectar amorosament en la poesia la vida consisteix, ben sovint, en callar: el poema no ha d'ésser forçat. Quan el poema hi és, quan brolla, el respecte consisteix a seguir o a empènyer el cant fins a les seves últimes naturals conseqüències, o sigui, ben sovint, fins a la cançó.

Clementina Arderiu canta tossudament —**sempre, encara**— la joia i l'esperança. Si un dia la desolació trenca la veu:

I ja no sóc sinó una dona absorta amb la veu i el somriure que s'aturen,

aquesta expressió, o les altres de semblants que poguéu trobar en la seva obra, no fan sinó situar la significació del conjunt d'aquesta obra dins unes circumstàncies, o sigui que li donen una més exacta veritat.

La cançó de Clementina Arderiu és la del coratge de viure, amb goig de viure, de viure fins i tot la mort, amb esperança. **Jordi Sarsanedas**

ESBOÇ BIOGRAFIC

- 1889 Naixença de Clementina Arderiu, a Barcelona.
- 1916 Casament amb Carles Ribà.- Publicació de **Cançons i Elegies**.
- 1920 Publicació de **L'alta llibertat**.
- 1920 Estada a Itàlia.
- 1921 Naixença del seu fill Jordi.
- 1922 Estada a Alemanya.
- 1923 Naixença del seu fill Oriol.
- 1926 Naixença de la seva filla Eulàlia.
- 1927 Viatge a Grècia.
- 1928 Naixença del seu fill Francesc.
- 1934 Mort de Francesc.
- 1936 Publicació de **Cant i Paraules** dins el recull dels seus **Poemes**.
- 1939 - 1943 Estada a França (Bierville, L'Isle Adam, Bordeaux, Montpeller).
- 1943 Retorn a Barcelona.- Estada a Puig d'Olena.
- 1946 Primera edició de **Sempre i Ara**.
- 1952 Segona edició, amb nous poemes, de **Sempre i Ara**.
- 1959 Publicació de **És a dir...** — Mort de Carles Ribà.

Humil i benigna, camina sentint-se lloar. Perquè Clementina ha sabut realitzar això tan difícil que és viure poèticament, perquè ha volgut sempre donar i servir, ha pogut escriure una delicada poesia clara, per al gaudi i l'alliçonament de tots nasal-tres.—SALVADOR ESPRIU.

És com si il·luminés cada paraula amb una llum nova i ens mostrés la part de meravellós que es troba en cada cosa dita. Però d'aquesta claredad, ella, com tots els veritables poetes, en fa brollar el misteri.—ROSA LEVERONI.

La seva distinció és un mestratge, cosa que ve del do i també de la selecció: de saber esperar que el poema vingui i de saber treballar quan arriba. Treballar tant que no es conegui el treball. Per tot això es necessita valentia. Clementina Arderiu admira el valor.—JOAN TRIADÚ.

Tota la poesia de Clementina Arderiu tradueix un vitalisme, una plenitud i un optimisme que trobarem en molt pocs poetes catalans d'avui. Potsar el seu món poètic ens faria pensar en l'afirmació de Jorge Guillén aplicable també a Carner: «el mundo está bien hecho». Clementina Arderiu converteix la cançó en un instrument de dir molt propi: gènere, de fet, insubstituïble per a traduir la seva visió optimista i encantada del món.—JOSEP MARIA CASTELLET I JOAQUIM MOLAS.

La poesia de Clementina és, entre totes les que té la Catalunya actual, la que és més **cant**.—JOAN FUSTER.

Tota la poesia de Clementina Arderiu, en el que té de radical, d'arrel viva, se'ns ha mostrat sempre regida per l'esperança. (...) Esperança ¿de què? (...) Esperança que es basta a ella mateixa, en tant que suposa, ben mirat, un pur moviment de confi-ança (...) i quan (...) la mort s'obre una esclatxa, no per aixó (...) s'interromp el somriure. (...) L'esperança (...) es fa virtut teolo-gal.—JOAN FUSTER.

EDIPHONE

EDIGSA

CLEMENTINA ARDERIU

poemes

amb la seva veu

ERA ALESHORES
ALEGRIA
ELS ULLS
LA GRAN JUGADA
CIUTADANA SÓC
CANÇÓ DE LA CONFORMITAT

VIA APIA
TOCA EL MEU CANT
CANÇÓ DEL RISC
DE LA FELICITAT
DANSA ÚLTIMA
ARA

il·lustracions musicals MANUEL OLTRA

C. I. 13

Copyright by Ediphone, CCC

Printed in Spain

Dip. Leg.: T. 957. 1964

Portada: J. Fornas

GABRIEL GIBERT - TARRAGONA

33 1/3 R. P. M.